

Tweede Boek van de Vijf Heren

Dit is van dezelfde tijd als het Boek van Sue, de Zoon van Jehovih. Zoals dit laatste in hoofdzaak gaat over de engelen in de hemel, zo gaat het Boek van de Heren over de mensen op de aarde.

HOOFDSTUK I

1. God zei: Ik, de Heer, namens mijn voorgangers en opvolgers en voor mijzelf, verklaar het volgende aan de stervelingen:
2. De uitverkorenen van God, die I'hins worden genoemd, omdat zij de vrucht waren van zowel de hemel als de aarde, werden over de hele aarde onder de hoede gebracht van God, zijn Heren en engelen, voor de vervulling van de mensen op de aarde en tot heerlijkheid van de Almachtige.
3. En ik, de Heer die eens een sterveling was, en mijn engelen die in vroeger tijden aan de aarde ontsprongen waren, wandelden bij de mensen om hen rechtschapen te houden op de weg die zij gaan moesten.
4. Op bevel van God waakten de engelen over de mens, en ze onderrichtten de mens vaak zonder dat hij het wist in alle goede werken en handvaardigheid. Door voortdurend om beurten te waken, losten de engelen elkaar dagelijks af, en wekelijks en maandelijks.
5. En nooit lieten de engelen de I'hins alleen, en zonder het licht van de hemel.
6. En waarheen de I'hins ook gingen, daar gingen de engelen; en de engelen namen vaak sar'gis aan (materialisatie - vert.) en ze werden gezien door de mens, zelfs dagelijks; en de mens sprak met hen van aangezicht tot aangezicht.
7. En de engelen zeiden de mens wat goed voor hem was; en ze toonden hem de weg van gerechtigheid.
8. En de mens was afhankelijk van de Heer en zijn engelen voor alle dingen die nuttig waren voor zijn begrip.
9. Toen nu de aarde bewoond werd op vele plaatsen, en er duizenden steden en dorpen waren, zei de Heer tegen de mens;
10. Zie, u hebt de aarde gemaakt tot een vreugde voor de Heer: en nu stel ik haar onder uw hoede. Wat zegt u daarvan?
11. En de mens antwoordde: Het is goed; ik kan de aarde onder mijn hoede nemen, en ik zal mij daarin verheugen, want het is Gods gave.
12. De Heer zei: Indien ik bij u blijf, dag en nacht voor altijd, zult ge uw eigen kracht en verstand niet gebruiken.
13. De mens zei: Ga uw gang, O Heer.
14. Daarop trok de Heer zich voor enige tijd terug en hij nam zijn engelen mee.

15. Nu waren er in die dagen holbewoners die in de wildernis woonden en niet het licht van de hemel in zich hadden, noch in staat tot begrijpen waren.
16. Zoals men tegen een os zou kunnen spreken en hij er geen aandacht aan zou schenken, zo was het met de spraak voor de mensen van de duisternis.
17. Niettemin, toen in de winter het voedsel schaars werd, kwamen de holbewoners naar de steden van de I'hins en ze smeekten om voedsel. En de I'hins, die gehoorzaam waren aan de geboden van God, begaven zich onder hen en vergastten hen op alles wat goed was om te eten.
18. Maar zie, de uitverkorenen werden door de mensen van de duisternis verleid. En het geschiedde dat er een nieuw ras op de aarde werd geboren, en zij werden I'huans genoemd, naar de manier van de oude krijgslieden door wie de uitverkorenen werden vernietigd, voor de grote vloed.
19. Deze I'huans waren koperkleurig en in staat tot spreken.
20. Toen God zag wat er gebeurd was, riep hij de I'hins en zei: O jullie, die het zonder de Heer konden stellen! Gaf ik jullie niet het teken van de besnijdenis als een beperking voor het geslacht van mijn uitverkorenen?
21. Hoor nu mijn profetie: Aan de I'huans zal de naam van Jehovih, de Grote Geest, onderwezen worden, en de plannen van hemel en aarde. En de I'huan zal de hele aarde bewonen in de tijd die komt; en hij zal gezag hebben over alles op aarde, en de wateren van de aarde.
22. En in de tijd die komt, zal het I'hin-ras verdwijnen van de aarde; mensen zoals zij zullen niet meer gevonden worden op deze, mijn voetenbank.
23. De I'hins vroegen de Heer wanneer deze dingen zouden gebeuren. De Heer zei: Binnen twintigduizend jaar.
24. De Heer zei: Van deze tijd af zullen de I'hins zich niet meer vermengen met welk ander volk dan ook op het oppervlak van de aarde. Dit is mijn gebod. En wie ook maar mijn woord overtreedt, zal uit mijn steden worden geworpen, en vertrekken en wonen bij de barbaren.
25. Aangezien de I'huans uw erfgenamen zijn, en in staat tot eeuwig leven, moeten jullie het licht voor hen zijn van mijn koninkrijken. Hen vrede lerend, gerechtigheid en barmhartigheid; maar jullie moeten hen in geen geval toestaan jullie steden binnen te gaan en daarin te wonen.
26. Ook mogen jullie je hand niet opheffen om hen kwaad te doen. Maar indien zij in menigten op jullie af komen om je voorraden te nemen, dan moeten jullie uit die stad vertrekken, en de I'huans achterlaten om de goederen te nemen en het voedsel voor henzelf.
27. Want jullie moeten als een voorbeeld van passieve gehoorzaamheid zijn teneinde de liefde van God in hen te grondvesten.

HOOFDSTUK II

1. God voorzag dat de I'huans gescheiden moesten worden van de Druks, anders zouden er weer Yaks op de aarde worden geboren.

2. En hij zei tegen de I'hins: Zie, de I'huans kunnen de stem van de Heer niet horen, ga daarom naar ze toe en zeg: Dit zegt de Heer: Als jullie je met de Druks vermengen zal jullie zaad niet het eeuwige leven beërven, maar in duisternis ondergaan.
3. En de I'hins gingen en brachten de I'huans Gods woorden over. Niettemin overtraden veel van de Ihuans het gebod en, inderdaad, weer werden er Yaks op de aarde geboren.
4. De I'hins zeiden tegen elkaar: Zijn zij niet als degenen uit de oude legenden, die tot eunuchs en dienaren werden gemaakt?
5. De I'huans vroegen naar de betekenis hiervan; en toen het hen was verteld, vaardigden zij een wet voor zichzelf uit, en maakten eunuchs en dienaren van zowel de Yaks als de holbewoners, waar ze hen ook tegenkwamen.
6. De I'hins waren bang voor de oordelen van God, en zij riepen hem aan voor een middel tot verbetering.
7. Maar God antwoordde hen en zei: Vanwege de vijandschap tussen deze twee rassen zullen zij niet met elkaar trouwen. Laat de I'huans handelen op hun eigen manier. Want wat is het nut om erfgenamen voort te brengen die mijn verheven hemelen niet beërven kunnen? Omdat de stammen der duisternis niet tot begrip gebracht kunnen worden, verdwijnen hun zielen uit het bestaan als een lamp die is opgebrand.
8. Zo gebeurde het dat de I'huans de stammen der duisternis tot eunuchs maakten; met beide geslachten deden zij dit; en zij maakten hen ook tot slaven.
9. De Heer zei: De I'huans zullen wetten hebben voor zichzelf. Laat mijn uitverkorenen naar hen toegaan en wetten voor hen maken en zeggen: Dit zegt de Heer:
10. De I'huans zullen de beschermers zijn van de I'hins, het heilige volk; en vanwege de I'hins zal ik de I'huans zegenen, en hen machtig maken.
11. Aangezien het niet rechtmatig is dat de I'hins dieren doden, of vogels, of slangen, dringen er slangen en allerlei kwaad gedierte in hun steden en heuvels binnen.
12. De I'huans moeten al dat kwaad gedierte en de slangen uitroeien.
13. En zij zullen de steden en heuvels, waar mijn uitverkorenen wonen, rondom bewaken.
14. De holbewoners en de Yaks zullen de dienaren zijn van de Ihuans. En laatstgenoemden zullen hun dienaren onvruchtbaar maken, zodat zij zich niet zullen vermenigvuldigen op de aarde.
15. Hoor dan hoe de wet luidt voor de I'huans onder elkaar:
16. Hij die zijn buurman of een vreemdeling schade toebrengt, hem zal hetzelfde overkomen.
17. Hij die van een ander neemt, hij zal het gelijke tweevoudig vergoeden.
18. Hij die een man, vrouw of kind doodt, hij zal ter dood worden gebracht.
19. Hij die met zijn zuster trouwt, of met zijn moeder, halfzuster of stiefmoeder, zij zullen allemaal ter dood worden gebracht.

20. Hij die een ander onderdrukt, zal worden uitgeworpen uit de stam van zijn volk.
21. Hij die de Grote Geest belastert, zal ter dood worden gebracht.
22. Hij die de perioden van de vrouw niet eerbiedigt, zal ter dood worden gebracht.
23. De akkers heb ik aan de I'hins gegeven, maar de wouden en de wildernis heb ik, de Heer, aan de I'huans gegeven.
24. En zo was het; de I'huans begonnen vleeseters te worden. Maar zowel de I'hins als de stammen der duisternis aten geen vlees of vis.

HOOFDSTUK III

1. In alle werelddelen gebeurden deze dingen; noch genoot het ene deel van de aarde meer de voorkeur dan het andere. Maar in de gebieden van het zomerweer, waar de aarde voortbracht in overvloed, waren de I'huans en de holbewoners het meest talrijk.
2. Maar de I'hins woonden zowel in de warme als in de koude landen. Want zij kleedden zichzelf; en bouwden woningen. Maar de I'huans droegen slechts een lendendoek, en zij bouwden ook geen woningen. En zij zwierven heinde en ver.
3. Maar de holbewoners reisden niet; en zij vermengden zich met hun eigen verwanten, en ze brachten erfgenamen der duisternis voort.
4. De I'huans leerden de wetten en zij gehoorzaamden eraan; en zij zagen de I'hins als een heilig volk en deden hen geen kwaad.
5. En het gebeurde dat de I'huans een zeer vruchtbaar volk werden; viermaal meer vruchtbaar dan de I'hins of de holbewoners.
6. En zij verspreidden zich snel over de aarde, in alle streken waar de aarde vruchten voortbracht, en wortelen, en vlees, en vis, dat goed was om te eten.
7. Gedurende tweeduizend jaar gedijden de I'huans; en zij werden machtig in vele landen.
8. Maar na verloop van tijd begonnen zij elkaar te beoorlogen.
9. En na honderden jaren daalden zij dieper en dieper in de duisternis af.
10. En zij gehoorzaamden niet langer aan de geboden van God. Maar zij vermengden zich met de holbewoners en brachten erfgenamen van de duisternis voort.

EINDE VAN HET TWEEDE BOEK VAN DE VIJF HEREN